

trædelseslandenes opfyldelse af EU- og EØS-forpligtelserne. Dersom et af EFTA/EØS-landene skulle mene, at Kommissionen bør træffe beskyttelsesforanstaltninger over for et eller flere af de nye medlemslande, kan det i henhold til protokol 44 tage dette op i Det Blandede EØS-udvalg.

Artikel 3 omhandler de såkaldte tekniske tilpasninger, det vil sige nødvendige justeringer, som foretages i EU- og EØS-acquis som følge af de nye medlemslandes deltagelse i EU og EØS. Stk. 1 fastslår, at alle ændringer, som foretages som følge af tiltrædelsesakten, i de EU-retsakter, som er inkorporeret i EØS-aftalen, skal være en del af EØS-aftalen. Bestemmelsen sikrer, at de tekniske tilpasninger nedfældet i EU's tiltrædelsesakt, som er inkluderet i EØS-udvidelsesaftalen gennem henvisninger indsat i bilag A til EØS-udvidelsesaftalen, gøres tilsvarende gældende i EØS. Stk. 2, 3 og 4 er rent tekniske bestemmelser, som tilføjer referencer til EU's tiltrædelsesakt i de af EØS-aftalens bilag og protokoller, som indeholder henvisninger til retsakter. I en konsolideret version af EØS-aftalen vil det dermed fremgå, at den aktuelle retsakt er ændret gennem EU's tiltrædelsesakt. Stk. 5 sikrer, at eventuelle tekniske tilpasninger, som fejlagtigt er udeladt, eller justeringer foretaget i EØS-relevante retsakter mellem skæringsdatoen 1. november 2002 og ikrafttrædelsen, skal inkorporeres i EØS-aftalen i henhold til den sædvanlige fremgangsmåde for beslutningstagning i EØS. Sådanne yderligere tekniske tilpasninger vil skulle inkluderes i den såkaldte »tillægspakke« omtalt under artikel 1 ovenfor, som vil blive inkorporeret i EØS-aftalen gennem de sædvanlige procedurer for inkorporering af regelværk i EØS-aftalen gennem beslutninger i Det Blandede EØS-udvalg.

Artikel 4 omhandler de overgangsordninger, som der blev opnået enighed om i forhandlingerne mellem EU og tiltrædelseslandene. Stk. 1 fastslår, at de overgangsordninger, som er nedfældet i EU's tiltrædelsesakt, og som vedrører retsakter, som indgår i EØS-aftalen, gøres tilsvarende gældende i EØS gennem henvisninger indført i EØS-udvidelsesaftalens bilag B. Stk. 2 sikrer, at eventuelle overgangsordninger, som fejlagtigt er blevet udeladt, eller overgangsordninger, der er opnået enighed om efter skæringsdatoen, skal inkorporeres i EØS-aftalen i henhold til den sædvanlige fremgangsmåde for beslutningstagning i

EØS. Sådanne yderligere overgangsordninger vil skulle inkluderes i den såkaldte »tillægspakke«, jfr. bemærkningerne til artikel 3 ovenfor.

Artikel 5 fastslår, at enhver aftalepart kan tage spørgsmål op i Det Blandede EØS-udvalg vedrørende aftalens fortolkning og anvendelse, og at Det Blandede EØS-udvalg har pligt til at forsøge at finde en løsning, som sikrer EØS-aftalens fortsatte funktion. Bestemmelsen fastslår herved sådanne principper, som allerede følger af EØS-aftalens bestemmelser og af den praksis, som er udviklet i Det Blandede EØS-udvalg siden EØS-aftalens ikrafttrædelse.

Artikel 6 indeholder bestemmelser om ratifikation og godkendelse, deponering af ratificerings- eller godkendelsesinstrumenter og om aftalens ikrafttrædelse. Stk. 1 fastslår, at EØS-udvidelsesaftalen skal ratificeres eller godkendes af både nuværende og nye aftaleparter i overensstemmelse med deres forfatningsregler, hvilket indebærer, at der skal tages stilling til aftalen i 28 stater. Som følge af, at Det Europæiske Fællesskab indgår som selvstændig part i aftalen, skal den også godkendes i henhold til EU's interne procedurer. Ratificerings- og godkendelsesinstrumenterne skal deponeres i EU's rådssekretariat på samme måde som ratificeringsinstrumenterne for EØS-aftalen. Stk. 2 og 3 omhandler ikrafttrædelsestidspunktet. I henhold hertil vil EØS-udvidelsesaftalen træde i kraft samtidig med EU's udvidelse, det vil sige den 1. maj 2004, forudsat at alle ratificerings- eller godkendelsesinstrumenter er blevet deponeret før denne dato, og forudsat at aftalen om den bilaterale norske finansieringsmekanisme, de to bilaterale tillægsprotokoller om fisk for henholdsvis Island og Norge og den bilaterale brevveksling mellem Norge og Fællesskabet om landbrugsprodukter træder i kraft samtidig. Dette afspejler den forudsætning, som også er nedfældet i slutakten, at EØS-udvidelsesaftalen og de fire bilaterale aftaler udgør delelementer i en samlet løsning på de forskellige spørgsmål, som blev behandlet i forbindelse med EØS-udvidelsen. Dersom ikke samtlige nye kontraherende parter har ratificeret inden dette tidspunkt, træder EØS-udvidelsesaftalen i kraft for de stater, som har gjort det. EØS-Rådet træffer i så fald øjeblikkeligt afgørelse om de tilpasninger, der skal foretages til denne aftale og i givet fald til EØS-aftalen.

Artikel 7 bestemmer, at originalversionerne af EØS-udvidelsesaftalen, totalt 22 sprogversioner,